

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษารูปแบบการติดต่อสื่อสารของครูใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั่วประเทศ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ครูใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ในปีการศึกษา 2549 รวมทั้งสิ้น 197 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในปีการศึกษา 2549 จำนวน 197 คน ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางสำเร็จรูป Krejcie & Morgan และเทียบบัญญัติไตรยางศ์ เก็บข้อมูลโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดรูปแบบการติดต่อสื่อสารของครูใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดรูปแบบการติดต่อสื่อสารของครูใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำนวน 24 ข้อ ผู้วิจัยได้แปลและเรียบเรียงมาจาก สุนันท์ เลิศฤทธิพิงศ์ (2547)

What's Communication Style? ของ Eileen M. Russo (1995) ประกอบด้วยคำถามจำนวน 24 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ แต่ละตัวเลือก ก, ข, ค, และ ง ซึ่งในแต่ละตัวเลือกเป็นรูปแบบการติดต่อสื่อสาร 4 รูปแบบ ได้แก่ แบบสั่งการ แบบใช้อารมณ์ แบบเห็นอกเห็นใจ และแบบมีระเบียบ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในภาคผนวก ก. ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

รูปแบบการติดต่อสื่อสารที่ถูกเลือกตั้งแต่ 9 ข้อขึ้นไป หมายถึง รูปแบบหลักในการติดต่อสื่อสารที่ผู้บริหารแสดงออกเป็นประจำในรูปแบบนั้น

รูปแบบการติดต่อสื่อสารที่ถูกเลือกตั้งแต่ 5-8 ข้อ หมายถึง รูปแบบการติดต่อสื่อสารที่ผู้บริหารแสดงออก ผสมผสานหลากหลายกับรูปแบบอื่น ๆ

รูปแบบการติดต่อสื่อสารที่ถูกเลือกตั้งแต่ 1-4 ข้อ หมายถึง ผู้บริหารไม่ได้ใช้รูปแบบนั้น ๆ ในการสื่อสารมากนัก

รูปแบบการติดต่อสื่อสารที่ถูกเลือกตั้งแต่ 0 ข้อ หมายถึง ผู้บริหารไม่ได้ใช้รูปแบบนั้น ๆ ในการสื่อสารนั้นเลย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือสำหรับงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดรูปแบบการติดต่อสื่อสารของครูใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั่วประเทศ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือของ สุนันท์ เลิศฤทธิพงษ์ (2547) ซึ่งแปลมาจาก Eileen M. Russo มาใช้เป็นเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เนื่องจากเครื่องมือเป็นเครื่องมือที่เคยใช้แล้วและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและเก็บข้อมูลจากผู้บริหารในสังกัดสถาบันอาชีวศึกษามาแล้วดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเครื่องมือนี้มาใช้ได้เลย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการต่อไปนี้

3.3.1 บันทึกเสนอขอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือถึงสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเพื่อขอความร่วมมือ

3.3.2 ให้สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนออกหนังสือขอความร่วมมือถึงครูใหญ่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนได้แบบสอบถามกลับคืน 152 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.02

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ และนำมาเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมคำบรรยาย

ตอนที่ 2 แบบวัดการติดต่อสื่อสารของครูใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ตามทฤษฎีของ Eileen M. Russo (1995) โดยการนับคะแนนที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบแต่ละรูปแบบในรูปความถี่ ร้อยละ นำเสนอในรูปตารางพร้อมคำบรรยายตามเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

รูปแบบการติดต่อสื่อสารที่ถูกเลือกตั้งแต่ 9 ข้อ ขึ้นไป หมายถึง รูปแบบหลักในการติดต่อสื่อสารที่ผู้บริหารแสดงออกเป็นประจำในรูปแบบนั้น

รูปแบบการติดต่อสื่อสารที่ถูกเลือกตั้งแต่ 5-8 ข้อ ขึ้นไป หมายถึง รูปแบบหลักในการติดต่อสื่อสารที่ผู้บริหารแสดงออกผสมผสานกับรูปแบบอื่นๆ

รูปแบบการติดต่อสื่อสารที่ถูกเลือกตั้งแต่ 1-4 ข้อ ขึ้นไป หมายถึง ครูใหญ่ไม่ได้ใช้รูปแบบการติดต่อสื่อสารนั้นในการสื่อสารมากนัก

รูปแบบการติดต่อสื่อสารที่ถูกเลือกตั้งแต่ 0 ข้อ ขึ้นไป หมายถึง ครูใหญ่ไม่ได้ใช้รูปแบบนั้นๆในการสื่อสาร